

R O M A N I A
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI - SECȚIA A II-A PENALĂ

DOSAR NR. 2137/122/2014 (2787/2015)

ÎNCHEIERE

Ședința publică din data de 18.09.2015

Curtea constituită din:

PREȘEDINTE – I T

GREFIER – O P

Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Curtea de Apel București este reprezentat prin procuror **L C**.

Pe rol se află soluționarea cauzei penale având ca obiect contestația formulată de către Parchetul de pe lângă Tribunalul Giurgiu, împotriva sentinței penale nr. 1062 din 27.10.2014, pronunțate de Tribunalul Giurgiu Secția Penală, în dosarul nr. 2137/122/2014.

La apelul nominal făcut în ședința publică a răspuns intimatul-condamnat **Z A**, personal, în stare de deținere și asistat de apărător din oficiu, avocat **Goață Cristina**, în baza delegației nr.0015978/05.08.2015 emisă de Baroul București.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință după care :

Curtea aduce la cunoștință intimatului condamnat faptul că a fost repusă pe rol cauza pentru a se pune în discuție verificarea îndeplinirii condițiilor prevăzute de art. 475 și următoarele și sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri preliminare pentru dezlegarea chestiunii de drept referitoare la legea aplicabilă în cauză, în ceea ce privește operațiunea de contopire a unei pedepse aplicate în temeiul Vechiului Cod Penal, cu o pedeapsă aplicată în temeiul Noului Cod Penal pentru două infracțiuni săvârșite sub imperiul Vechiului Cod Penal, respectiv dacă se pune problema identificării unei legi penale mai favorabile în temeiul art. 5 sau 6 Cod penal, sau dacă legea aplicabilă pe operațiunea de contopire este legea în vigoare la momentul efectuării operațiunii de contopire.

Curtea acordă cuvântul pe admisibilitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție și pe fondul chestiunii de drept.

Reprezentantul Ministerului Public apreciază că cererea este admisibilă, susținând că acest aspect reiese și din motivele pe care le-a avut parchetul cu privire la această contestație, motive ce sunt în contradicție cu modalitatea în care instanța de fond a procedat la contopirea pedepselor.

În acest sens, în baza art. 476 alin 2 solicită a se dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție cu chestiunea de drept ce urmează a fi dezlegată și suspendarea prezentei cauze până la soluționarea acestei sesizări.

Avocatul ales al intimatului condamnat solicită sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție cu chestiunea de drept ce urmează a fi dezlegată și suspendarea prezentei cauze până la soluționarea acestei sesizări.

Intimatul condamnat Z A, personal, în ultimul cuvânt arată că este de acord cu concluziile prezentate de apărătorul său.

CURTEA,

Având nevoie de timp pentru a delibera, în temeiul art. 391 alin 1 Cpp, urmează să stabilească termen de pronunțare,
În acest sens,

DISPUNE

Stabilește termen de pronunțare la data de 22.09.2015.
Pronunțată în ședință publică, azi 18.09.2015.

Președinte
I T

Grefier,
O P

R O M A N I A
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI - SECȚIA A II-A PENALĂ

DOSAR NR. 2137/122/2014 (2787/2015)

ÎNCHEIERE

Sedința publică din data de 22.09.2015

Curtea constituită din:

PREȘEDINTE – I T

GREFIER – O P

Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Curtea de Apel București este reprezentat prin procuror **L C.**

Pe rol se află pronunțarea asupra sesizării ÎCCJ în temeiul art. 475 și urm. CPP în cauza penală având ca obiect contestația formulată de către Parchetul de pe lângă Tribunalul Giurgiu, împotriva sentinței penale nr. 1062 din 27.10.2014, pronunțată de Tribunalul Giurgiu Secția Penală, în dosarul nr. 2137/122/2014.

Dezbaterile cu privire la această chestiune au avut loc în ședința publică din data de 18.09.2015, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, ce face parte integrantă din prezenta, când **Curtea**, având nevoie de timp pentru a delibera a amânat pronunțarea pentru data de azi, dispunând următoarele:

CURTEA:

Prin sp. nr. 1062/27.10.2014 a Tribunalului Giurgiu- Secția Penală, s-au dispus următoarele:

În baza art. 585 alin.1 lit. a C.p.p., a admis cererea formulată de petentul condamnat Z A, a înlăturat din pedeapsa de 7 ani închisoare stabilită prin s. p nr. 1106 din 28.12.2012 a Tribunalului București secția I penală, rămasă definitivă prin decizia penală nr. 3181 din 18.10.2013 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, pedeapsa de 3 ani închisoare aplicată prin sentința penală nr. 40/F/21.0.1.2010 a Tribunalului București secția I penală, definitivă prin decizia penală nr. 828 din 03.03.2011 a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

A înlăturat din pedeapsa de 8 ani închisoare stabilită prin s. p nr. 307 din 17.04.2013 a Tribunalului București secția I penală definitivă prin decizia penală nr. 1951 din 06.06.2014 a Î.C.C.J., pedeapsa de 3 ani închisoare aplicată prin s. p nr. 40/F/21.01.2010 a Tribunalului București secția I penală, definitivă prin decizia penală nr. 828 din 03.03.2011 a ÎCCJ.

În baza art. 39 alin. 1 lit. b Cod penal, cu aplicarea art. 5 Cod penal a contopit pedeapsa de 5 ani închisoare aplicată prin s. p nr. 307 din 17.04.2013 a Tribunalului București secția I penală, definitivă prin decizia penală nr. 1951 din

06.06.2014 a ÎCCJ cu pedeapsa de 4 ani închisoare aplicată prin s. p nr. 1106 din 28.12.2012 a Tribunalului București secția I penală, rămasă definitivă prin decizia penală nr. 3181 din 18.10.2013 a ÎCCJ, urmând ca inculpatul Z A să execute pedeapsa cea mai grea de 5 ani închisoare.

În baza art. 43 alin. 1 Cod penal a adăugat la pedeapsa rezultantă de 5 ani închisoare, pedeapsa de 3 ani închisoare aplicată prin sentința penală nr. 40 din 21.10.2010 a Tribunalului București secția I penală, definitivă prin decizia penală nr. 828 din 03.03.2011 a ÎCCJ, urmând ca inculpatul să execute în total 8 ani închisoare.

În baza art. 45 alin. 1,2,3 lit. a Cod penal a interzis inculpatului exercitarea drepturilor prevăzute de art. 66 alin. 1 lit. a, b Cod penal, pe o durată de 4 ani după executarea pedepsei închisorii.

În baza art. 65 alin. 1 și 3 Cod penal, a interzis inculpatului exercitarea aceluiași drepturi până când pedeapsa închisorii va fi executată sau considerată executată

S-a dedus arestarea preventivă a inculpatului de la 17.06.2009 la 21.01.2010 și de la 24.10.2013 la zi, anularea m.e.p.i nr. 1469 din 21.10.2013 și nr. 582 din 10.06.2014, ambele emise de Tribunalul București secția I penală, și emiterea unui nou mandat pentru pedeapsa rezultantă.

Analizând cererea formulată, Tribunalul a reținut, în raport de actele dosarului, că faptele pentru care petentul a fost condamnat prin cele două sentințe sunt concurente, astfel că cererea este întemeiată, conform art. 585 alin.1 Cod procedură penală, urmând a se aplica potrivit art. 5 Cod penal, dispozițiile codului penal anterior, ca lege mai favorabilă.

Împotriva acestei sentințe a formulat contestație Parchetul de pe lângă Tribunalul Giurgiu, invocând faptul că în mod greșit prima instanță a reținut art. 39 din NCP și a stabilit ca petentul să execute pedeapsa cea mai grea, fără aplicarea vreunui spor, ca și art. 5 NCp, deși obiectul cauzei este o cerere de contopire a unor pedepse definitive. În motivele de contestație s-a mai arătat că în cazul unui concurs de infracțiuni se verifică dacă pedeapsa rezultantă aplicată potrivit legii vechi depășește maximul la care se poate ajunge în baza legii noi, astfel că, vând în vedere că aplicarea unui spor de pedeapsă este obligatorie potrivit NCp și facultativă potrivit Cp din 1968, cererea de contopire trebuie soluționată potrivit legii vechi.

Cu ocazia soluționării contestației, la termenul din 18.09.2015, din oficiu, instanța a pus în discuție sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în temeiul art. 475 și următoarele Cpp pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile și dezlegarea următoarei **chestiuni de drept**: dacă în aplicarea art. 585 alin. 1 lit. a Cpp, în cazul operațiunii de contopire a unei pedepse cu închisoarea aplicate în temeiul Codului Penal din 1968 pentru o infracțiune săvârșită sub imperiul acestei legi cu o pedeapsă cu închisoarea aplicată în temeiul Noului Cod Penal

pentru o infracțiune săvârșită sub imperiul Codului Penal din 1968 se impune determinarea legii penale mai favorabile condamnatului în temeiul art. 5 din Noul Cod Penal sau se aplică legea în vigoare la momentul efectuării operațiunii de contopire.

Dezlegarea chestiunii de drept presupune corelarea principiilor activității legii penale și legii penale mai favorabile și interpretarea următoarelor texte de lege:

Art. 585 alin. 1 lit. a Cpp:

Pedeapsa pronunțată poate fi modificată, dacă la punerea în executare a hotărârii sau în cursul executării pedepsei se constată, pe baza unei alte hotărâri definitive, existența vreuneia dintre următoarele situații:

a) concursul de infracțiuni (...)

Art. 5 NCp:

(1) În cazul în care de la săvârșirea infracțiunii până la judecarea definitivă a cauzei au intervenit una sau mai multe legi penale, se aplică legea mai favorabilă.

Examinând admisibilitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, Curtea constată următoarele:

Potrivit art. 475 Cpp, *dacă, în cursul judecării, un complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, constatând că există o chestiune de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective și asupra căreia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat printr-o hotărâre prealabilă sau printr-un recurs în interesul legii și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va putea solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.*

În cauză, instanța apreciază că sunt întrunite toate **condițiile de admisibilitate** pentru sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție:

1. existența unei cauze aflate în curs de judecată în ultimul grad de jurisdicție pe rolul uneia dintre instanțele prevăzute expres de 475 Cpp

Prezenta cauză se află pe rolul Curții de Apel București, sesizată cu soluționarea contestației declarate de Parchetul de pe lângă Tribunalul Giurgiu împotriva sentinței prin care Tribunalul Giurgiu a soluționat cererea de contopire formulată de condamnatul Z A, cauza aflându-se în ultimul grad de jurisdicție.

2. soluționarea pe fond a cauzei să depindă de lămurirea chestiunii de drept ce formează obiectul sesizării

Petentul Z A a fost condamnat la pedeapsa de 5 ani închisoare aplicate prin s.p. nr. 307 din 17.04.2013 a Tribunalului București secția I penală, definitivă prin decizia penală nr. 1951 din 06.06.2014 a ÎCCJ pentru o infracțiune comisă la data de 23.03.2013 și la pedeapsa de 4 ani închisoare aplicată prin s.p. nr. 1106 din 28.12.2012 a Tribunalului București secția I penală, rămasă definitivă prin decizia penală nr. 3181 din 18.10.2013 a ÎCCJ pentru o infracțiune comisă la data de 08.02.2012. Cu privire la aceste pedepse, condamnatul a formulat cerere de contopire înregistrată la data de 17.07.2014 pe rolul Tribunalului Giurgiu.

Soluționarea cererii de contopire depinde de identificarea legii aplicabile pentru efectuarea acestei operațiuni întrucât art. 34 Cp din 1968, legea în vigoare la data săvârșirii infracțiunilor, prevede un cumul juridic cu spor facultativ, iar art. 39 din NCp, legea în vigoare la momentul efectuării contopirii, prevede un cumul juridic cu spor obligatoriu.

3. problema de drept să nu fi fost încă dezlegată de Înalta Curte de Casație și Justiție prin mecanismele legale ce asigură interpretarea și aplicarea unitară a legii de către instanțele judecătorești sau să nu facă în prezent obiectul unui recurs în interesul legii.

Din verificarea site-ului Înaltei Curți de Casație și Justiție rezultă că aceasta nu a fost sesizată cu privire la această chestiune de drept.

În ceea ce privește **opinia instanței** asupra acestei chestiuni de drept, Curtea apreciază că operațiunea de contopire trebuie realizată în raport de dispozițiile art. 39 NCp, legea în vigoare la momentul contopirii întrucât într-o astfel de situație nu este aplicabil art. 5 NCp ce impune ca și condiție premisă lipsa unei hotărâri definitive de condamnare (în cazul cererii de contopire formulate în temeiul art. 585 alin. 1 lit. a Cpp există deja două hotărâri definitive de condamnare).

Aceeași concluzie se impune ca urmare a interpretării gramaticale a art. 5 NCp care folosește ca momente temporale cel al "săvârșirii infracțiunii" și "judecarea definitivă a cauzei", termeni de natură a indica faptul că acest principiu este aplicabil exclusiv în cazul stabilirii răspunderii penale pentru săvârșirea unei fapte prevăzute de legea penală, nu și în cazul unor cereri accesorii, cum este cererea de contopire formulată ulterior aplicării definitive a pedepselor.

Totodată, nu poate fi omis faptul că într-o astfel de ipoteză tranzitorie, condamnatul a beneficiat deja de efectele legii penale mai favorabile pentru una dintre cele două pedepse (infracțiunea săvârșită sub imperiul Cp din 1968 și pentru care pedeapsa s-a aplicat în temeiul NCp), cu ignorarea tratamentului juridic aplicabil pluralității de infracțiuni, deci fără a se aplica global legea penală mai favorabilă, conform deciziei nr. 265/2014 a CCR.

Problema a fost discutată în întâlnirea reprezentanților CSM cu președinții secțiilor penale de la ÎCCJ și curțile de apel din 27-28 noiembrie 2014, conform minutei publicate pe site-ul www.inm-lex.ro.

În cadrul acestei întâlniri, într-o opinie s-a considerat că în procedura prev. de art. 585 Cpp, contopirea pedepselor se va face după regulile prev. de art. 39 NCp.

Într-o altă opinie s-a considerat că art. 5 NCp este incident în acest caz și contopirea pedepselor are loc potrivit regulilor prev. de art. 34 din CP din 1968. În acest fel se respectă principiul legalității pedepsei, precum și dispozițiile art. 10 din legea nr. 187/2012.

Într-o a treia opinie s-a considerat că, indiferent de varianta aleasă, în acest caz nu se poate evita crearea unei *lex tertia*, în raport de una dintre infracțiunile în concurs.

Opinia majoritară exprimată a fost în sensul că procedura prev. de art. 585 Cpp reprezintă o judecată distinctă de fiecare dintre cauzele în care au fost aplicate pedepsele supuse contopirii, iar respectivele pedepse sunt intrate în puterea lucrului judecat. Ca urmare, caracterul mai favorabil al legii penale se apreciază la momentul acestei proceduri, pornind de la pedepsele aplicate, iar nu de la mecanismul aplicării acestora. În cursul acestei judecăți distincte, aplicarea globală a legii penale mai favorabile are în vedere soluționarea tuturor problemelor decurgând din constatarea existenței uneia dintre situațiile prevăzute de art. 585 alin. 1 C. proc. pen. În această opinie, însă, în cazul în care contopirea s-ar realiza în cadrul procesului în care s-a dispus condamnarea pentru infracțiunea pentru care NCp a fost apreciat, ca urmare a aplicării globale, lege penală mai favorabilă, nu s-ar putea proceda la aplicarea succesivă a dispozițiilor art. 5 Cp în ceea ce privește tratamentul sancționator al concursului de infracțiuni, creându-se astfel, un tratament penal diferit, în funcție de procedura în care se realizează contopirea.

Reprezentantul Ministerului Public și avocatul persoanei condamnate și-au exprimat acordul cu privire la sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, susținând că într-o astfel de situație operațiunea de contopire trebuie efectuată potrivit legii penale mai favorabile condamnatului, în temeiul art. 5 NCp.

Având în vedere aceste considerente, apreciind că sunt întrunite condițiile de admisibilitate, instanța va sesiza Înalta Curți de Casație și Justiție pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile și dezlegarea chestiunii de drept arătate și în baza art. 476 alin. 2 Cpp va suspenda judecarea cauzei până la soluționarea sesizării.

PENTRU ACESTE MOTIVE,

IN NUMELE LEGII,
DISPUNE:

În baza art. art. 475 și urm Cpp dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile și dezlegarea următoarei chestiuni de drept: dacă în aplicarea art. 585 alin. 1 lit. a Cpp, în cazul operațiunii de contopire a unei pedepse cu închisoarea aplicate în temeiul Codului Penal din 1968 pentru o infracțiune săvârșită sub imperiul acestei legi cu o pedeapsă cu închisoarea aplicată în temeiul Noului Cod Penal pentru o infracțiune săvârșită sub imperiul Codului Penal din 1968 se impune determinarea legii penale mai favorabile condamnatului în temeiul art. 5 din Noul Cod Penal sau se aplică legea în vigoare la momentul efectuării operațiunii de contopire.

În baza art. 476 alin. 2 Cpp suspendă judecarea cauzei până la soluționarea de către ÎCCJ- completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a sesizării.

Fără cale de atac.

Pronunțată în ședință publică, azi, 22.09.2015.

Președinte
I T

Grefier,
O P